

[Ivar Nørgaard.]

Derimod har vi en del betænkeligheder og indvendinger mod visse andre dele i ministerens lovforslag. Først spørgsmålet om indplaceringen af de forskellige tjenestemandsgupper i selve lønsystemet. Under tjenestemandskommissionens forhandlinger blev der såvel skriftligt som mundtligt gennem deputationer fremført mange indvendinger fra enkelte grupper, som følte, at de var blevet forkert indplaceret i systemet. Man havde reelt ikke i tjenestemandskommissionen mulighed for at gå i dybden med disse indvendinger og klager. Der var på det tidspunkt, der var inviteret deputationer, så kort tid tilbage, at man ikke kunne forvente, at tjenestemandskommissionens medlemmer ville have fornøden tid til at kulegrave stoffet og drage konklusionerne af de indvendinger, der blev fremsat.

Det viste sig jo også, at politikerne, som ikke havde været med i tjenestemandskommissionens arbejde med denne indplacering, stort set måtte nøjes med at lytte til de synspunkter, der blev fremført af de klagende, og de svar, der blev givet af regeringens repræsentanter, nemlig de øverste tjenestemænd. Og det er der ikke så meget at sige til, for organisationernes folk og regeringens repræsentanter havde jo siddet i flere måneder og gennemgået disse indplaceringsspørgsmål, mens vi andre i kommissionen først til allersidst fik et færdigt forslag forelagt. Men det bør vel ikke hindre, at der nu, hvor ministerens lovforslag skal til behandling her i folketinget og i lønningsudvalget, bliver givet mulighed for realitetsdrøftelser af de indvendinger og klager, der er fremført, og dem, der utvivlsomt vil blive fremført gennem nye deputationer. Vi vil jo her have betydelig bedre tid, end man havde det i tjenestemandskommissionen, og politikerne er her alene, og derfor vil der vel være rimelighed i, at vi nu tager en politisk drøftelse af disse spørgsmål.

Men i den forbindelse vil jeg gerne stille ministeren et spørgsmål. Hvor stærkt har regeringen egentlig bundet sig? Med andre ord: har regeringspartierne repræsentanter i lønningsudvalget virkelig handlefrihed, når sagen nu skal behandles dér? For hvis regeringen føler, at den gennem de forhandlinger, den har haft på tjenestemandskommissionsniveauet, er bundet så stærkt, at man ikke

kan foretage væsentlige ændringer, uden at forudsætningerne for forliget med tjenestemandsoverorganisationerne er bortfaldet, ja, så vil det jo ikke være reelle drøftelser, vi kan komme ind i i lønningsudvalget. Det er derfor, synes jeg, vigtigt for os, der ikke kender regeringens motiver og de løfter eller ikke-løfter, der kan være givet bag lukkede døre, at vi får det at vide her i princippet og gerne mere i detaljer af ministeren i samråd i lønningsudvalget.

Et spørgsmål, som optager den socialdemokratiske del af denne sal meget og har været drøftet meget i den socialdemokratiske gruppe, er spørgsmålet om afskaffelsen af de såkaldte „ben“. Det fremgår af tjenestemandskommissionens betænkning 1. del, side 29, hvis jeg må citere, at en enig kommission har

„lagt afgørende vægt på, at der i forbindelse med gennemførelsen af en samlet tjenestemandreform foretages en varig sanering af en række bestående honorarordninger, specielt i de højere stillinger.“

Og så konkluderer man:

„Der bør følgelig samtidig med tjenestemandsstillingernes indplacering i et nyt lønsystem foretages en udtømmende gennemgang af de opgaver, for hvilke der hidtil er ydet betaling ud over den nuværende tjenestemandsløn, med henblik på bortfald af alle honorarer og vederlag for opgaver, der kan inddrages under tjenestepigterne i de enkelte stillinger eller grupper af stillinger.“

Regeringen har fulgt denne henstilling med en skrivelse til de forskellige ministerier og styrelser, hvor man har bedt om at få oplysninger om, hvilke honorarordninger og hvilke sportler der er inden for det enkelte ministeriums eller den enkelte styrelses område, og også om at få besked om, i hvilken grad man kan betragte de opgaver, der udøves, og for hvilke man modtager honorar og sportler, som en del af tjenestemandens eller andre tjenestemænds pligter. Med andre ord, man har bedt om at få en redegørelse for, om der vil være nogle honorarer og sportler, som ikke umiddelbart kan ophøre, fordi de ikke kan henregnes til en bestemt tjenestemand eller andre tjenestemænds tjenestepigter.

Men hvordan vil regeringen nu sikre, at man virkelig får ophævet disse ordninger,